

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Lisnic Elena și de către avocatul Doronceanu Olesea în interesele părții vătămate XXXXX, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 ianuarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

*Pînzari Iurie XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

*Pînzari Liudmila XXXXX, născută
la XXXXX, originară și domiciliată în
XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 30.12.2019 – 28.01.2021;

Instanța de apel: 23.02.2021 – 17.06.2021;

Instanța de recurs: 21.08.2021 – 01.12.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 ianuarie 2021, inculpații *Pînzari Iurie XXXXX și Pînzari Liudmila XXXXX* au fost achitați de sub învinuirea înaintată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXX și apărătorul acesteia, Doroncean Olesea, privind încasarea prejudiciului moral.

1.1. De către organul de urmărire penală, Pînzari Iurie se învinuiește în aceea că, în luna ianuarie a anului 2013, acționând împreună și de comun acord cu soția sa Pînzari Liudmila, urmărind scopul exploatării prin muncă forțată a persoanei, având în proprietate o fermă de vaci și porci, amplasată în s. Cremenciug, r-nul Soroca și având nevoie de brațe ieftine de muncă, cunoscând despre faptul că la Internatul Psihoneurologic din s. Bădiceni, r-nul Soroca sunt plasate persoane cu dizabilități mentale accentuate, dar care au posibilitatea să lucreze și care, neavând un loc permanent de trai și de muncă, nu vor înainta careva petenții referitor la neplata pentru munca prestată, au selectat-o pe beneficiara XXXXX.

Ulterior, pentru a-și masca acțiunile ilegale și pentru a crea un caracter aparent legal al recrutării lui XXXXX, au înaintat în adresa autorităților competente ale statului o cerere privind exmatricularea ultimei de la Internatului Psihoneurologic din s. Bădiceni, r-nul Soroca, sub pretextul reintegrării acesteia în familia lor. Astfel, Pînzari Iurie, acționând împreună și de comun acord cu soția sa, Pînzari Liudmila, abuzând de poziția de vulnerabilitate a XXXXX, folosind metoda înșelăciunii prin promisiunea angajării ei la muncă plătită, au recrutat-o pe ultima în scopul exploatării prin muncă forțată.

În continuare, Pînzari Iurie, acționând împreună și de comun acord cu soția sa, Pînzari Liudmila, întru realizarea scopului său infracțional, obținând prin înșelăciune consimțământul XXXXX, care a fost atrasă de promisiunea că îi vor fi oferite condiții decente de trai și de muncă, și Ordinul nr. 02 din 28.03.2013 emis de către directorul Internatului din s. Bădiceni, r-nul Soroca, prin care numita a fost exmatriculată pentru a fi reintegrată în familia Pînzari, la 15.01.2013, au transportat-o pe XXXXX la ferma ce le aparține.

Ulterior, Iurie Pînzari, împreună și de comun acord cu Liudmila Pînzari, în perioada de timp de la 15.01.2013 și până la 23.10.2018, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, au adăpostit-o pe XXXXX, la ferma de vaci și porci, situată pe teritoriul s. Cremenciug, r-nul Soroca.

În aceeași perioadă de timp, Pînzari Iurie, împreună și de comun acord cu Liudmila Pînzari, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, manifestată prin faptul că aceasta nu are un loc permanent de trai, nu are rude apropiate, cunoscând despre gradul accentuat de dizabilitate a victimei și despre faptul că aceasta este invalidă de gradul II încă din copilărie, cu diagnoza oligofrenie în stare imbecilă, cu consimțământul acesteia, prin aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au obținut de la XXXXX prestarea diferitor lucrări pe teritoriul fermei, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerată pentru munca efectuată, fără evidența muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă.

În continuare, prima instanță a reținut că, Iurie Pînzari, împreună și de comun acord cu Liudmila Pînzari, constatând că XXXXX a reușit să părăsească locul exploatării prin muncă și să se ascundă, întru atingerea scopului său infracțional, prin constrângere psihică au determinat-o și transportat-o înapoi la fermă pe XXXXX, pentru ca ea să continue prestarea diferitor lucrări pe teritoriul fermei, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerată pentru munca efectuată, fără evidența muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă.

În asemenea condiții, Pînzari Iurie, împreună și de comun acord cu Liudmila Pînzari, se învinuiesc de către organul de urmărire penală că, au exploatat-o pe XXXXX până în luna octombrie 2018, când acțiunile prejudiciabile ale acestora au fost curmate datorită intervenției organelor de drept, XXXXX fiind luată de la ferma ce aparține ultimilor, cu plasarea acesteia într-un centru de plasament social.

Concomitent, Pînzari Iurie se învinuiește de către organul de urmărire penală în aceea că, urmărind scopul exploatării sexuale necomerciale a cet. XXXXX, într-o zi nestabilă din perioada rece a anului 2017, în timp ce soția sa Liudmila Pînzari nu se afla la domiciliu, prin înșelăciune, a convins-o pe XXXXX să meargă cu el la domiciliul său, amplasat în aceeași localitate și abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei datorate dizabilității de care suferă XXXXX, și anume că aceasta are capacitate limitată de a conștientiza acțiunile întreprinse față de ea, a întreținut cu aceasta raporturi sexuale, satisfăcându-și și pofta sexuală în formă perversă.

Astfel, XXXXX, fiind exploatată prin muncă, în perioada 15.01.2013 până în luna octombrie 2018, a fost exploatată și sexual necomercial de către Pînzari Iurie atât la ferma de vaci, cât și în automobilul care îi aparține, prin constrângere psihică, manifestată prin amenințări că-i va omorî câinii față de care ultima avea o afecțiune personală, dar și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința.

Concomitent, în aceeași perioadă, primind refuzul victimei XXXXX de a întreține cu ultimul raporturi sexuale, întru realizarea scopului de exploatare sexuală necomercială, profitând de poziția de vulnerabilitate a ultimei și gradul accentuat de dezabilitate, o ademenea prin diferite metode, inclusiv prin provocarea intenționată a stării de ebrietate alcoolice, după care își satisfăcea pofta sexuală în mod normal și pervers.

Tot Pînzari Iurie se învinuiește de către organul de urmărire penală pentru faptul că, în aceeași perioadă de timp, constatând că XXXXX a părăsit locul exploatării, întru atingerea scopului său infracțional de exploatare prin muncă și exploatare sexuală necomercială, prin constrângere psihică a transportat-o înapoi la fermă, unde a adăpostit-o în continuare și a exploatat-o sexual necomercial, întreținând cu aceasta raporturi sexuale, satisfăcându-și și pofta sexuală în formă perversă.

Exploatarea victimei XXXXX a durat până în luna octombrie 2018, când acțiunile prejudiciabile ale acestora au fost curmate datorită intervenției organelor de drept.

De către organul de urmărire penală, acțiunile inculpatului Pînzari Iurie au fost încadrate juridic în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, traficul de ființe umane, adică *recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane adulte, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă precum și a exploatării sexuale necomerciale, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, de două persoane.*

De către organul de urmărire penală, se învinuiește și Pînzari Liudmila în aceea că în luna ianuarie a anului 2013, acționând împreună și de comun acord cu soțul Pînzari Iurie, urmărind scopul exploatării prin muncă forțată a persoanei, având în proprietate o fermă de vaci și porci, amplasată în s. Cremenciug, r-nul Soroca și având nevoie de brațe ieftine de muncă, cunoscând despre faptul că la Internatul psihoneurologic din s. Bădiceni, r-nul Soroca sunt plasate persoane cu dizabilități mintale accentuate, dar care au posibilitatea să lucreze și care neavând un loc permanent de trai și de muncă nu vor înainta careva petenții referitor la neplata pentru munca prestată, au selectat-o pe beneficiara XXXXX.

Ulterior, pentru a-și masca acțiunile ilegale și pentru a crea un caracter aparent legal al recrutării a XXXXX, au înaintat în adresa autorităților competente ale statului o cerere privind exmatricularea ultimei de la Internatului psihoneurologic din s. Bădiceni, r-nul Soroca, sub pretextul reintegrării acesteia în familia lor. Astfel, Liudmila Pînzari, acționând împreună și de comun acord cu soțul Iurie Pînzari, abuzând de poziția de vulnerabilitate a XXXXX, folosind metoda înșelăciunii prin promisiunea angajării ei la muncă plătită, au recrutat-o pe ultima în scopul exploatării prin muncă forțată.

În continuare, Liudmila Pînzari, acționând împreună și de comun acord cu soțul Iurie Pînzari, întru realizarea scopului său infracțional, obținând prin înșelăciune consimțământul XXXXX, care a fost atrasă de promisiunea că îi vor fi oferite condiții decente de trai și de muncă, și Ordinul nr. 02 din 28.03.2013 emis de către directorul Internatului din s. Bădiceni, r-nul Soroca, prin care numita a fost exmatriculată, pentru a fi reintegrată în familia Pînzari, la 15.01.2013, au transportat-o pe XXXXX la ferma ce le aparține.

Ulterior, Liudmila Pînzari, împreună și de comun acord cu Iurii Pînzari, în perioada de timp de la 15.01.2013 și până la 23.10.2018, acționând întru atingerea scopului lor infracțional, au adăpostit-o pe XXXXX, la ferma de vaci și porci, situată pe teritoriul s. Cremenciug, r-nul Soroca.

În aceeași perioadă de timp, Liudmila Pînzari, împreună și de comun acord cu Iurie Pînzari, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, manifestată prin faptul că aceasta nu are un loc permanent de trai, nu are rude apropiate, cunoscând despre gradul accentuat de dezabilitate a victimei și despre faptul că aceasta este invalidă de gradul II încă din copilărie cu diagnoza oligofrenie în stare imbecilă, cu consimțământul acesteia, prin

aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au obținut de la XXXXX prestarea diferitor lucrări pe teritoriul fermei, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerată pentru munca efectuată, fără evidența muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă.

Tot, Liudmila Pînzari, împreună și de comun acord cu Iurie Pînzari, se învinuiește de către organul de urmărire penală pentru faptul că, în aceeași perioadă de timp, constatând că XXXXX a reușit să părăsească locul exploatării prin muncă și să se ascundă, întru atingerea scopului său infracțional, prin constrângere psihică, au determinat-o și transportat-o înapoi la fermă pe XXXXX, pentru ca ea să continue prestarea diferitor lucrări pe teritoriul fermei, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerată pentru munca efectuată, fără evidența muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă.

În asemenea condiții, Liudmila Pînzari, împreună și de comun acord cu Iurie Pînzari, au exploatat-o pe XXXXX până în luna octombrie 2018, când acțiunile prejudiciabile ale acestora au fost curmate datorită intervenției organelor de drept, XXXXX fiind luată de la ferma ce aparține ultimilor, cu plasarea acesteia într- un centru de plasament social.

De către organul de urmărire penală, acțiunile inculpatei Pînzari Liudmila au fost încadrate juridic în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, traficul de ființe umane, adică *recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane adulte, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, de două persoane.*

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel:

- **procurorul**, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pînzari Iurie și Pînzari Liudmila să fie recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal. Astfel, lui Pînzari Iurie să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani, iar lui Pînzari Liudmila să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

A admite acțiunea civilă și a încasa de la Pînzari Iurie în favoarea părții vătămate, XXXXX suma de 600 000 lei cu titlul de compensare a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite de viol, abuz, hărțuire, trafic și exploatare prin muncă.

A încasa de la Pînzari Liudmila în folosul lui XXXXX suma de 50 000 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite față de ea.

În motivarea apelului s-a menționat că, inculpații, cunoscând despre gradul accentuat de dezabilitate a victimei și despre faptul că aceasta este invalidă de gradul II încă din copilărie cu diagnoza oligofrenie în stare imbecilă, cu consimțământul acesteia, prin aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au obținut de la XXXXX prestarea diferitor lucrări pe teritoriul fermei, în lipsa unui contract de muncă, fără a fi remunerată pentru munca efectuată, fără evidența muncii prestate, cu încălcarea regimului de muncă.

În opinia acuzării, probele administrate în prezenta cauză penală dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților în recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă și a exploatării sexuale necomerciale, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, de două persoane, iar interesul material se conturează anume prin obținerea forței de muncă gratuite, așa cum este indicat în ordonanța de învinuire.

Totodată, apelantul a subliniat că prima instanță a acceptat versiunea inculpaților, sfidând probele care au fost prezentate de acuzare, dând o apreciere critică declarațiilor martorilor acuzării, inclusiv considerând că declarațiile psihologului audiat în ședința de judecată comportă o doză sporită de subiectivism;

- *avocatul Doroncean Olesea în interesele părții vătămate XXXXX*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pînzari Iurie și Pînzari Liudmila să fie recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, precum și să fie admisă acțiunea civilă în sensul declarat.

Astfel, apărătorul a explicat că prima instanță nu a ținut cont de abuzul de poziție de vulnerabilitate a XXXXX, precum și de specificul sau particularitățile vieții acesteia. După dezinstituționalizare, partea vătămată a ajuns la o fermă unde proprietar era Pînzari Iurie, acesta o acosta mereu, umbla după ea, o urmărea, îi propunea prin limbaj verbal sau non verbal să întrețină relații sexuale cu el, își bătea joc de ea cu orice ocazie. Pe lângă aceasta, Irina a fost nevoită să muncească gratuit și să suporte abuzurile și violurile din partea lui Pînzari Iurie.

Mai mult, prima instanță nu a ținut cont de probele prezentate și cercetate, care confirmă dizabilitatea părții vătămate, capacitatea ei de înțelegere, trauma provocată de infracțiunile comise în privința sa. Prin declarațiile sale, partea vătămată relatează că la ferma familiei Pînzari ea a lucrat gratuit ani de zile, nu a fost remunerată decât ocazional, nu a fost încadrată oficial în câmpul muncii. În această familie ea a fost transportată, adăpostită și primită aparent pentru confortul intim al unui angajat (o fată pentru Gheorghe), deși în realitate a fost exploatată prin muncă și prin abuz de poziție de vulnerabilitate. Nevinovăția inculpaților e demonstrată prin declarațiile martorilor, deși de facto, declarațiile lor urmau a fi apreciate critic deoarece fie nu sunt relevante cazului, fie

acești martori nu cunoșteau nimic despre viața Irinei pe teritoriul fermei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 iunie 2021 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a ajunge la această soluție, instanța de apel a notat că, potrivit învinuirii formulate, latura obiectivă a infracțiunii comisă de către Pînzari Liudmila se exprimă prin recrutarea, transportarea și adăpostirea XXXXX, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, de două persoane, iar în privința lui Pînzari Iurie se exprimă prin recrutarea, transportarea și adăpostirea XXXXX, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă și a exploatării sexuale necomerciale, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, de două persoane.

În continuare, instanța de apel a remarcat că la 30.03.2012, legiuitorul autohton a adoptat Legea nr. 60 *privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități*, în baza căreia au fost aprobate un șir de instituții, în sensul reintegrării sociale a persoanelor cu dizabilități.

Prin urmare, la art. 2 al legii nominalizate, este explicată noțiunea de incluziune socială a persoanelor cu dizabilități – ansamblu de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sportului, ocrotirii sănătății, informării și comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, precum și din alte domenii destinate integrării persoanelor cu dizabilități în societate. Reieșind din reglementările legii precitate, instanța de apel a considerat ca fiind incorectă aprecierea acuzatorului de stat a acțiunilor de integrare în societate întreprinse de către inculpați de rând cu lucrătorii Internatului Psihoneurologic din sat. Bădiceni, r-nul Soroca, ca fiind acțiuni ilegale de recrutare, transportare și adăpostire a părții vătămate XXXXX.

Din materialele cauzei penale, instanța a constatat că partea vătămată XXXXXa fost exmatriculată din Internatul Psihoneurologic din sat. Bădiceni, r-nul Soroca, în baza Ordinului nr. 02 din 28.03.2013 a directorului internatului, Ion Gulica, cu scopul reintegrării în familie. Exmatricularea a avut loc în rezultatul prezentării unui șir de acte de către soții Pînzari (f.d. 49-58, Vol. II). Prin urmare, instanța de apel a conchis că reintegrarea părții vătămate în familia Pînzari a avut loc prin transportarea și adăpostirea acesteia în această familie, la decizia unui organ competent.

Având drept reper constatările expuse, instanța a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpaților nu este prezentă latura obiectivă a componenței infracțiunii de trafic de ființe umane, deoarece prin exploatare sexuală necomercială se înțelege activitatea care nu are nici un impact direct asupra mărimii patrimoniului făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în căsătorie (inclusiv poligamică), concubinaj sau alte asemenea forme de coabitare etc.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate, XXXXX referitor la acțiunile inculpatului de exploatare sexuală necomercială, care nu sunt

susținute de alte careva probe pertinente și concludente, inclusiv cu referință la faptul că inculpatul Pînzari Iurie „pe parcursul aflării ei la această fermă, pe unde o prindea, pe acolo întreținea cu ea rapoarte sexuale normale și în formă perversă”, or, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201829P0771 din 06.11.2018 (vol. I, f.d. 101- 103), s-a constatat că la examinarea ginecologică la cet. XXXXX s-a depistat colpită trihomonadică, care este rezultatul infecției cu trihomonadă, care a fost transmisă pe cale sexuală de la un partener infectat, iar vechimea infectării nu poate fi stabilită, iar conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201829P0860 din 22.11.2018 (vol. I, f.d. 49), s-a constatat că la Pînzari Iurie nu a fost determinat, conform examenului secretului din organele urogenitale din 22.11.2018, careva boli venerice.

Latura subiectivă a infracțiunii discutate se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă, motivele fiind interesul material, motive cu tentă sexuală.

Prin exploatare prin muncă forțată se înțelege orice muncă sau serviciu impus unei persoane sub amenințare sau fără consimțământul acesteia.

Exploatarea prin muncă sau prin servicii forțate în corespundere cu prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii privind munca forțată sau obligatorie constituie: a) determinarea victimei prin constrângere să îndeplinească o muncă pe care din propria inițiativă și voință nu ar îndeplini-o; b) punerea victimei în situația de a presta o muncă la care nu era obligată de a o efectua; c) ținerea persoanei în servitute pentru achitarea unei datorii; d) obținerea muncii sau a serviciilor prin înșelăciune, constrângere, violență sau amenințare cu violență.

În acest sens, instanța de apel a preluat concluziile primei instanțe care în motivarea soluției a indicat că, probe pertinente și concludente precum că partea vătămată XXXXX a fost amenințată sau impusă să lucreze cu sau fără consimțământul ei și că a fost abuzată sexual de către inculpatul Pînzari Iurie, nu au fost stabilite. Or, integrarea acesteia în societate presupune participarea de sinestătător a părții vătămate la un complex de acțiuni vitale, precum efectuarea curățeniei în domiciliu, pregătirea meselor, acordarea ajutorului membrilor familiei.

Latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii discutate ca elemente obligatorii cere prezența săvârșirii faptei cu intenție directă, în scop de exploatare sexuală necomercială, în scop de exploatare prin muncă forțată, deci fiind în interes material ori în alte interese personale ale inculpaților, însă după cum rezultă din textul ordonanței de punere sub învinuire a inculpaților, acestora li se impută recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă forțată, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de mai multe persoane.

Totodată, instanța de apel a supus criticii concluziile specialistului în psihologie judiciară, Popenco Gabriela, redactate în Raportul de evaluare psihologică din 04.11.2020 (f.d. 113-119, Vol. III), deoarece acestea vin în contradicție cu declarațiile tuturor martorilor

audiați, precum și cu concluziile din pct. 10 al Raportului de expertiză judiciară nr. 201837A0449 din 11.02.2019 (f.d. 94-97, Vol. II), conform căruia la partea vătămată semne ale traumei psihologice nu s-au constatat.

Argumentele acuzării formulate în susținerea versiunii precum că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane și anume recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare prin muncă și a explorării sexuale necomerciale, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, de două persoane, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, or toate probele materiale ale dosarului, declarațiile martorilor date în cadrul ședinței de judecată, dovedesc faptul că partea vătămată a trăit în încăperea locativă de la ferma familiei Pînzari, fiind luată oficial, legal, de la Internatul Psihoneurologic din sat. Bădiceni, în scop de reintegrare în familie, locuia acolo la alegerea ei, benevol, deoarece dorea să concubineze cu Buzila Gheorghe, dar, nu s-a constatat că a fost exploatată prin muncă sau sexual, maltrată, din propria inițiativă și propria dorință. Or aceasta, putea pleca de la fermă când dorea, ceea ce nu a făcut, pe când neachitarea unui salariu pentru munca prestată face parte din raporturile juridice civile.

Cu referire la argumentele aduse de către partea apărării în interesele părții vătămate, precum că prin acțiunile ilicite ale inculpaților, părții vătămate i-a fost violat dreptul la viață privată și integritatea fizică și psihică, a fost discriminată pe criteriu de dizabilitate mintală și tratată diferit, instanța de apel a susținut că acestea sunt neîntemeiate, or în confirmarea vinovăției inculpaților nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, care ar pune la îndoială nevinovăția inculpaților în comiterea faptelor incriminate.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului declarat acuzatorul de stat menționează că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și nu a apreciat totalitatea probelor prezentate de acuzare întru confirmarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu a supus unei analize obiective cumulul de probe adus în susținerea învinuirii, le-a dat o apreciere greșită și selectivă, cu derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, afirmă că motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru

controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate. Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului urmare a unui raționament logico-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Instanța de apel, enumerând în decizie probele administrate de acuzare nu le-a supus coroborării or, conform prevederilor art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Astfel, concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție;

- *avocatul Doronceanu Olesca în interesele părții vătămate XXXXX*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești pronunțate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pînzari Iurie și Pînzari Liudmila să fie recunoscuți vinoveți în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, precum și să fie admisă acțiunea civilă în sensul declarat.

În susținerea cerințelor invocate în recurs, apărătorul evidențiază că nu se neagă faptul că Irina putea pleca oricând de pe teritoriul fermei, însă este necesar de a înțelege că Irina efectiv nu avea unde pleca, iar episoadele când din disperare totuși pleca (sau era alungată) reprezintă unicele forme de protest de care era capabilă. Atașamentul său de câinii de care era mereu înconjurată și cu moartea cărora era amenințată reprezintă de fapt o protecție inconștientă și accesibilă pentru Irina, animalele îi ofereau afecțiune și protecție atunci când se simțea singură și abandonată.

Din declarațiile lui XXXXX cert rezultă că ea a fost determinată să întrețină relații sexuale fără consimțământul său nu o singură dată, dar de nenumărate ori pe o perioadă îndelungată de timp. Acest comportament a creat pentru XXXXX senzații de durere, umilință, frică precum și o atmosferă neplăcută, ostilă și umilitoare. Deși ea nu avea capacitatea de a înțelege și a aprecia corect acțiunile lui Pînzari Iurie în virtutea maladiei de care suferă, în declarațiile sale ea de nenumărate ori a relatat că se săturase de așa viață, că nu mai vrea Iurie să-și bată joc de ea și să se folosească de ea, nu mai vrea să fie urmărită, amenințată că o să-i ucidă animalele dacă nu face ce i se cere.

4.1. Pe marginea recursului declarat de apărătorul părții vătămate a depus referință avocatul Postolachi Nicolae în numele inculpaților care solicită inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora reieșind din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare depuse de procuror și apărătorul părții vătămate se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate. Recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurenți.

În cauza deferită judecării, sunt declarate două cereri de recurs, care conțin critici similare privitor la soluția de achitare a inculpaților Pînzari Iurie și Pînzari Liudmila adoptată de instanțele de fond în privința acestora, astfel în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune punctat asupra soluției de inadmisibilitate, adoptate pe marginea acestora, fără a le diviza în subpuncte separate, ci analizându-le în același context.

Din conținutul cererilor de recurs declarate de recurenți, se observă că aceștia invocă, în drept, erorile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și pledează pentru casarea soluției instanțelor de fond, susținând că probele administrate legal și cercetate de către instanțele de judecată demonstrează în mod evident și incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane, care se concretizează prin poziția de vulnerabilitate a părții vătămate și scopurile urmărite de făptuitori, cel al exploatării prin muncă și al exploatării sexuale necomerciale.

Verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal ajunge la concluzia că temeurile pentru recurs invocate de recurenți nu sunt incidente cauzei date.

Un prim aspect la care va atrage atenția Colegiul penal se referă la elementul constitutiv obligatoriu al compenței prevăzute la art. 165 Cod penal, și anume că latura obiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele. Prima categorie poate avea următoarele varietăți: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, primirea unei persoane. Acțiunile infracționale din a doua categorie pot fi realizate prin: amenințarea cu aplicarea violenței

fizice sau psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a uneia din a doua categorie de acțiuni menționate.

Revenind la cauza dedusă judecării, instanța de recurs nu contestă faptul că XXXXX se atribuie la categoria persoanelor care se află în stare de vulnerabilitate, or, aceasta este o persoană cu dizabilitate, nu este angajată în câmpul muncii, nu are rude apropiate, și respectiv nici surse financiare pentru a se întreține de sine stătător.

Însă, pentru a fi consumată latura obiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane este absolut necesar de a fi întreprinse una din acțiunile: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea, primirea unei persoane, după cum s-a menționat mai sus. În acest sens, instanța de apel corect a dedus prin prisma legislației autohtone că în baza Legii nr. 60 din 30.03.2012 *privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități*, statul a instituit un mecanism prin intermediul unor instituții menite să reintegreze în societate persoanele cu dizabilități. O materializare a acestei voințe se prezintă prin Ordinul nr. 02 din 28.03.2013 emis de instituția Internatul Psihoneurologic din sat. Bădiceni, r-nul Soroca, în persoana directorului Ion Gulica, cu scopul reintegrării în familia Pînzari a cet. XXXXX (vol. I, f.d. 49).

Tot aici, Colegiul penal se aliniază concluziei instanțelor de fond că partea vătămată a beneficiat de un cadrul legal până a conviețui în familia Pînzari, împrejurare care exclude acțiunile adiacente de recrutare, transportare, transfer, adăpostire și primirea unei persoane în accepțiunea traficului de ființe umane.

Cu privire la critica acuzatorului de stat privind nemotivarea hotărârii de achitare, fără a se cerceta pe deplin întreg ansamblu de probe administrate în prezenta cauză penală, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar și justificat a conchis că sentința primei instanțe urmează a fi menținută fără modificări. Mai mult, instanța de apel, făcând uz de prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a indicat și a desfășurat în decizia adoptată temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor, ca nefondate (*a se vedea pct. 3.1. din prezenta decizie*).

Referitor la versiunea întreținerii unor raporturi sexuale și satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă de către inculpatul Pînzari Iurie față de partea vătămată, instanțele de fond, în urma cercetării probelor administrate nu au identificat nici o probă directă și concludentă în susținerea acestui capăt de învinuire, iar în acest context, Colegiul penal reamintește că aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei, iar instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, pe când aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal statuează că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care fac referire recurenții și nu sânt temeiuri de a interveni în sensul casării soluției adoptate de către instanța de apel, fiindcă această instanță corect a ajuns la concluzia de a menține o hotărâre de achitare în privința inculpaților, adoptând o decizie motivată în acest sens. Pe cale de consecință, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare, ca fiind vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena și de către avocatul Doronceanu Olesea în interesele părții vătămate XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Pînzari Iurie XXXXX și Pînzari Liudmila XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *21 ianuarie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana